

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИК

Главенъ редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излизат 3 пъти въ мѣсецъ. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 3 лева, а за 3 мѣсека 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на вѣдка дума по 5 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣща въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко кое се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ржкописи се връщатъ ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставите по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

ИЗВѢСТИЕ

отъ

ПЛЪВЕНСКО ТЪРГОВСКО АКЦИОНЕР. ДР. „БРАТСТВО“

Чрѣзъ настоящето си дружеството има честь, да съобщи на интересуващите се ж. отъ г. Плъвенъ и окръгът му, че има на расположението си готови пари за даване подъ лихва. Желающите г.-да да взематъ съ умѣренна лихва, могатъ всѣкъдъенъ да се отнесатъ за споразумение до кантоната на дружеството, находяща ся въ помещението на Г-нъ К. Хинковъ, Александровска улица № 921.

съ почитание:

Прѣдѣдатель Ц. П. Карапановъ
Секретаръ Антонъ Петковъ

Плъвенъ, 5 Октомври 1896 год.

Свободните избори, които градът има на 1-й Септември т. г. въ който граждани съ свободно дадоха своя вотъ за онѣзи лица, въ които тѣ имаха довѣрие, даде на градът ни едно кметство, което, увѣрени сме, ще бѫде много по-дѣятелно, отъ онѣзи г-ниници, които исклучително нищо добро не направиха за градът ни въ растояние на двѣгодишни години, въ които имаха сѫдбенитетъ на града въ своите рѣчи. Положението въ което се намѣрва градът ни е извѣстно всѣкому даже и на дѣцата, та нѣма нужда и да указваме на подобренията, които ще трѣба се да направятъ. Нѣ при все това за длѣжностъ считаме да напомнимъ на новите истински народни избранници, че тѣхна свята длѣжностъ се налага да подобрятъ градът прѣди всичко въ хигиеническо отношение и да съборятъ онѣзи надвиснати стѣни, които грозятъ единъ день онѣзи минувачи, които би имали нещастие то да минаватъ отъ тамъ, както изъ главната улица, така и изъ вѣтрѣшностите на градът. Бившето кметство бѣше до толкова нехайно, щото и най-врѣдното за граждани се считаше за полезно.

Ний сме напълно увѣрени, че настоящиятъ съставъ на общината, който се състои отъ хора интелигенти, които познаватъ, както трѣба, нуждите на града, и сѫ проникнати напълно отъ идеята да подобрятъ градът въ всѣко отношение, ще направятъ всичко, за да оправдаятъ напълно довѣрието на своите избиратели. Като по-здравяваме кмета и помощниците му съ новата длѣжностъ, пожелаваме имъ не-umorна длѣжностъ за подобрението на града.

Отъ нѣколко врѣме насамъ въ колоните на нашия вѣстникъ не е повдиганъ въпросъ за читалището „Съгласие“, нѣ това още не значи, че всичко е трѣгнало по медъ и масло; напротивъ работятъ повече сѫ забѣркани, и то е почти на загинаване. Това е, което ни кара да кажемъ дѣвѣ три думи по него, като сме увѣрени, че поне тамъ, отъ кѫдѣто ще може да се помогне, ще бѫдемъ послушани. Благородната идея на ония младежи, които още отъ ученическата скамейка се завеха да устроятъ едно читалище, гдѣто всички безъ разлика на чиновници и занаятчии да черпятъ духовна храна, и ко-

ято съ течението на врѣмѧто, намѣри подкрепа и у самитѣ гражданѣ, които се притекохѫ на помошь съ лентата си, за да продължатъ днитѣ на това читалище, което днесъ е готовъ да рухне, датира още отъ 1886 г. Двѣ години почти напрѣдъ четалнята на това учреждение се намѣрваше въ най скромнитѣ тогава помѣщения, защото учителитѣ, които го подѣржаха съ скромнитѣ си вносове не располагахѫ съ срѣдства да му прѣдадѫтъ и вѫнканенъ бѣсѣдъ, какъвто му се придале напослѣдъкъ, откакъ стана партизанско учреждение. Едва кѫдѣ втората половина на 1897 година, читалнята се подобри съ изборъ на книги, списания и подобро помещение. Прѣзъ тази година мнозина граждани проникнати отъ полезността на едно подобно учреждение, се записахѫ за членове и по този начинъ се уголѣмихѫ и срѣдства на читалището. Настоятелството му располагаше съ една сума отъ около (1000) хиляда и повече лева, които бѣхѫ събрани отъ даване на прѣдставления още отъ 1883 и 1884 година съ които се тури първоначалната основа и на библиотеката му. На слѣдующата 1893 год. читалището почина да получава субсидия и отъ градската община; увѣличи се числото на членовете му и то почина да функционира правилно. И прѣзъ слѣдующите години до 1891 год. то се урѣждаше добре, като се уобагатяваше и библиотеката му. До това врѣме то бѣше място, гдѣто всѣки можеше да вкуси отъ духовната храна, която отборътъ на книги и списания доставяха за жедните за полезни знания. Въ тази година се породи въ главата на нѣкои личности идеята да прославятъ имената си съ туряните основа на това грамадно здание, което отвлече на всички вниманието върху си, а съ това се изостави и библиотеката му съ онзи запасъ отъ книги, които до това врѣме бѣше събранъ. Испърво идеята да се съгради единъ театраленъ салонъ съ нѣколко стаи за актеоритѣ, читалня и едно кафе е била прѣкрасна; нѣ послѣднитѣ му прибавки, направени отъ послѣ, неизвѣстно по какви съображения, отъ нѣкои заинтересувани, види се, личности, съсипахѫ дѣлото и му удариха позорния печатъ — да се продава, за срамъ на плѣвенци, на тѣргъ. Отъ 1894 г. то стана политическо учреждение. Съ направата му починаха да експлоатиратъ тѣзи, които най-много сѫ виновати, а тѣ сѫ извѣстни на плѣвенските граждани. То стана мястото, гдѣто една шепа хора съ не до тамъ добра репутация, съ малки исклучения, се събираще и му управляше смѣткитѣ, до гдѣто го докара до това дередже. Еле пѣкъ отъ като му стана прѣдѣдатель Т. Табаковъ и кассиеръ лѣвата му рѣка прокопсия Т. Бѣрдаровъ, то цѣфнѫ, та не завѣрза. Отъ дѣвѣ години врѣме насамъ, какво става съ смѣткитѣ на това читалище, никой не знае. Всѣки чете обявления, че се даватъ прѣдставления и вечеринки за въ полза на читалището, нѣ никой не знае кѫдѣто се девавъ тѣзи пари. Освѣнъ тѣхъ общината, земедѣлъческата кassa, плащаща наемъ; отъ кафенето и канцеларията на дружеството „Сила“ се зематъ наёми. Министерството на просвѣщението отпуска почти

всѣка година извѣстни сумми и нищо на лице нѣма. Като гледа човѣкъ, че въ продолжение на минжлата година сѫ постѫпили толкова сумми и читалищното здание накъ се продава, почва да се съмнѣва въ честността на лицата, които сами сѫ се поставили на чело на работитѣ въ това дружество. Срамно е даже да се прѣдполага, че плѣвенци не могатъ да поддържатъ едно такова учреждение; нѣ цѣль и неуспоримъ фактъ е, че всичко, както зданието, така и мобилитѣ му, ще се продаватъ на публиченъ тѣргъ. И кой е виновнина, кой дискредитира читалището и го постави въ това положение? Отговора е много лѣсенъ. Никой другъ освѣнъ Т. Табаковъ, който се поставилъ на чело на работитѣ му, залични облаги; който го направи партизанско учреждение и накира гражданиетѣ волею и неволею да се теглятъ на страна и никой да се не интересува вече отъ него. Мислимъ, че не ще направи злѣ общинското управление, ако, между другитѣ си работи, се погрижи да разбере и разузнае, какъ стоїтъ работитѣ въ това читалище; ако си направи трудъ да види смѣткитѣ и направи възможното да постави читалището на по-добра основа, като прикачи гражданиетѣ на ново на едно общо събрание и се размисли какъ би било по-добре да се постѫпи съ него, за да се не компрометира гражданиетѣ съ продаването на читалищното здание, а пятното което Табаковъ, заедно съ съвѣтниците си Бѣрдаровъ и Коларовъ искаше да лепни на гражданиетѣ съ продаванието на зданието, остане за негова смѣтка, защото нему по-прилича, пѣкъ има и други дамги, та не ще се много распознава и тази.

Повтаряме да кажемъ, че е врѣме да се свѣрши съ този въпросъ, понеже захваща сезона на театралните прѣдставления и вечеринки; пѣкъ и любители не липсватъ.

Дневниятъ въпросъ.

Политическиятъ свѣтъ въ Европа е обѣрналъ сега всичкото си внимание на забѣлѣжителните манифестации, които се правятъ въ Парижъ на Рускиятъ Императоръ, както и на откликтѣ, които тѣ намиратъ въ сърдцето на Царѣтъ. Правителствата и общественото мнѣніе въ Европа се интересиратъ особено съ това, дали Царѣтъ съ тѣкоя своя постѫпка ще да настърди падѣжитѣ, които възлага Французкиятъ народъ на съюзътъ съ Россия — единъ денъ съ помощта на Русия да вземе назадъ Елзасъ и Лотарингия. Поради тоя интересъ германските и австрийските вѣстници донасятъ извѣдно подробни телеграмми за посѣщенето на Царѣтъ въ Парижъ. Ние ще приведемъ тукъ само най-характерните и най-важни моменти отъ прѣбиванието на Царѣтъ въ Парижъ. На Парижката станция La Muette Царѣтъ и Царицата сѫ пристигали съ французки тренъ, придружени отъ Прѣдѣдателите на Камарата и Сената, отъ Градскиятъ Съвѣтъ, на чело съ своя прѣдѣдатель Бодена, който е единъ отъ видните французки социалисти. Боденъ поздрави Царя отъ името на Парижъ. Военни почести отдала на Царя една рота отъ республиканската гвардия и военната музика извирала руската химна и марсилезата. Но изобщо посрѣднието на гарата имало характеръ по-вечето граждани, отколкото воененъ. Посрѣдничатъ, съ мал-

ки исклучения, били въ фракъ. Царът, Царицата и Форъ се качили на една каляска; Форъ съднала сръчу своите гости. Каляската, конвоирана от спахии и африкански стрелци, е вървела по-лека въ сръдата на един шпалиръ отъ огромно множество народъ. Въ втората коляска е била свитата, слѣдъ това вървѣли екипажи съ Прѣдсѣдателъ на Камарата и Сената, министри и руски гости. Прѣзъ всичкото време до пристиганието въ Руското Посолство, Царът и Царицата съ били громко акламирани; народът не прѣставал да вика: *Vive le Tsar! Vive la Russie! Vive la France!* Особено живо е било въодушевението на площа Concorde, при статуята, прѣставляюща Елзасъ и Лотарингия; тамъ се чували и викове: „Да живѣ французско-рускиятъ съюзъ!“ Когато коляската съ двамата Държавни Глави е минала прѣзъ Конкордскиятъ мостъ, разнесли се гърмогласни възклициания отъ кѣдѣ Бурбонскиятъ палатъ. Форъ е обѣрналъ вниманието на Царът, че това съ депутати, и Царът се обѣрналъ къмъ тѣхъ и ги салютиралъ нѣколко пъти. Акламациите се продължавали до Руското Посолство, гдѣто съ се установили Царът и Царицата.

Слѣдъ пладнѣ Царицата е приела посѣщението на Г-жа Форъ, съпруга на Прѣдсѣдателя на Республика, отъ друга страна Царът, придруженъ отъ свитата си, е отишълъ въ Елизейскиятъ палатъ, за да направи първъ посѣщение на Прѣдсѣдателя на Республика, както се изписка отъ установчийтъ етикетъ. Тамъ Царът и Форъ съ имали насамъ разговоръ, който траялъ 20 минути; послѣ тѣ, придруженъ отъ министри, съ влѣзнали въ голѣмиятъ салонъ, гдѣто съ били събрани около 500 депутати и сенатори. Прѣдсѣдателятъ на Республика е казалъ на Царът, че се радва, гдѣто може да му прѣдстави членовете на Парламента, Царът е отговорилъ, че той е крайно щастливъ, гдѣто се намира въ срѣдата на избралии на Французскиятъ народъ. Слѣдъ това Прѣдсѣдателятъ на Сената и Прѣдсѣдателятъ на Камарата прѣдставили на Царът по-видниятъ сенатори и депутати. Царът е говорилъ съ нѣкои отъ тѣхъ; на Рибо той е казалъ: „Вие не-ли бѣхте министъ въ 1891 г.?“ Рибо е подтвѣрдилъ, като кимналъ съ глава. „То бѣ началото“, на което Рибо отговорилъ: „Това бѣ началото на велики събития“ „Да, тъй е“, сключилъ Царът усмихнато. Отъ Елизейскиятъ палатъ Царът е миналъ покрай квартири на Прѣдсѣдателя на Сената и Прѣдсѣдателя на Камарата, за да подаде картичката си. Слѣдъ това Царът е приель посѣщението на Фора, а Царицата отишла въ Елизейскиятъ палатъ за да върне визитата на г-жа Форъ.

Вечеръта е имало обѣдъ у Прѣдсѣдателя на Республика: На почетната трапеза седѣли 18 лица. Царът и Царицата завземали мястата въ срѣдата, Царицата сѣдяла на дѣсна страна отъ Прѣдсѣдателя на Республика, г-жа Форъ — на лѣва страна отъ Царът.

На тоя обѣдъ Прѣдсѣдателятъ на Французката Республика и Рускиятъ Императоръ съ държали тостове, съ които открыто и ясно се възвѣствава съществуващето на един съюзъ между Франция и Русия. Форъ въ тостътъ си е говорилъ за „съюзътъ между една могущественна империя и една трудолюбива республика“, който е упражнявалъ вече благотворно влияние върху мириетъ, а Царът е отговорилъ, че съществуватъ драгоцѣни вързки и постоянно приятелство между двѣтъ държави. Двата тия доста съ допълнителъ единъ други; показватъ по единъ недвусмисленъ начинъ, че съществува писменъ съюзъ между Русия и Франция. Затова тѣ съ произвели силно впечатление навсѣкждъ въ Европа. Германскиятъ и Австрийскиятъ вѣстници съ смяни не толкова отъ това, че се отстранява вече всѣкакво съмнение за съществуващето на французско-руски съюзъ, кокото отъ смѣлостта и демонстративността, съ които двамата Държавни Глави даватъ гласностъ на фактътъ.

Официалното и тѣржественото обявяване на съюзътъ, отъ друга страна, е произвело неописуема радостъ на населението въ Парижъ, безъ разлика на партии. Това събитие, както и посѣщението, което е направилъ Царът на Прѣдсѣдателятъ на Сената и на Прѣдсѣдателятъ на Камарата, виманието, което той е показалъ, съ това на республиканскиятъ режимъ, направили Царът популаренъ въ Парижъ. На тѣржествата, които съ послѣдвали слѣдъ това, на прѣдставле-

нието въ Операта, което е станжало на първийтъ денъ, при полаганието на основниятъ камъкъ за мостъ „Александъръ III“, на вторийтъ денъ, при посѣщението на Градскиятъ Съвѣтъ, болшинството на който се състои отъ радикало-социалисти, при посѣщението и на забѣлѣжителноститѣ въ Парижъ, на Царът и Царицата съ били правени овации, каквито никому другиму не съ били правени до сега.

Имали ли дужда да се констатира, че цѣлата французска преса се въехицава отъ тостътъ на Царя, че всичките республикански вѣстници въ Франция — умѣренни и радикални — се произнасятъ съ вѣсторгъ за уважението, което е показалъ Царът на французските законодателни тѣла, въ лицето на тѣхните прѣдсѣдатели?

Отъ в. „Знаме“

Россия и Османската Империя.

Почитаемъ прѣгледъ на Мюнхенъ Напеете Нахрихентъ, отъ 2 Октомври 1896 год. Прѣвѣтъ: В. Робертовичъ.

Отъ когато императоръ Николай II прѣбивава въ Шотландската кула на царицата Виктория, Английската преса е съвѣршено умѣрила войнственитетъ си заплашвания. Английското народа мнѣните се успокои всецѣло относително турските работи и е започнало легка-полегка да почита Султана. Може би, че английския народъ не иска да попрѣчи на прѣговорите, които Лордъ Салисбури води съ руския „автократъ“ и които разбуждатъ нѣкомъ си надѣждъ въ сърдцата на Англичанинъ. Може би, англичанинъ разбрахъ безплодните до сега начини на политически си дѣйствия.

И дѣйствително, едва съмъ имаше въ прѣдишните времена единъ такъвъ политическо време, което би навадило тъй ясно на бѣтъ денъ противоположните интереси на двѣтъ могуществени държави. Источната Азия и Индия съ поставили Россия и Англия, като едни остервенѣли съперници, и послѣдните приключения при Босфора дадоха поводъ къмъ едно подбудително грижливо напрѣгване въ Лондонъ и Петербургъ; въпрѣки всичките хвалби, които Лондонските журнали обичахъ да посвѣщаватъ катадневно на Руския царь.

Нѣ едно нѣщо остава неоспоримо и несъмнѣнно: Двѣтъ империи съ прѣвѣршили съвѣршено досегашната си политическа поставка. Англия, старата защитница на Портата, настоява упорито на свалянието на Султана, а християнството покровителствующа Россия, пакъ е станала отчаяната пазачка du grand Maifre на (Великия владителъ).

Руския царь ще излѣзе рѣшително противъ всѣко нападение на Константинополь, или противъ каквото да е нарушение на суверенитетъ права на Абдулъ Хамида. Религиозните сънходителни взглядове съ вече забравени и господсвъщето покровителство надъ источните християни е вече по настоящемъ съвѣршено пожертвувано. Приятелството на Султана е много по-плодотворно за Петербургските държавни мажъе. Православниятъ царь е покровителъ и защитникъ на Турчини, когото той считаше отъ толкова давно време за наследствения врагъ на християнството.

Отъ когато Петър Велики, Прѣди 20 год. отъ, отне крѣпостта Азовъ на Донъ отъ Турци, и положи първата основа на сполучливата водима источна политика, Россия не познаваше никаква по-важна задача, освѣнъ тая, да се вмѣкне постепенно въ наследството на источно-римските императори и да расширячава владѣнието на Султанова сѣмѣтка.

Съ заключение на Кючук-Кайнарджескиятъ миръ, на 1774 год. Россия започна да съединява (слива) религията съ политиката и си създаде едни и ефективни оръдия противъ Портата. Отъ туй време царът се появя като покровителствующий господаръ надъ источните християни и се въсползвува отъ всѣки случай да се намѣси въ вътрѣшните работи на Османската империя. Сто години парѣдъ царевата дипломация съ помощта на религията е указвала на държавата едни безцѣни услуги на Истокъ и е притурила къмъ достаславниятъ вѣнецъ на повелителя си едни съвѣсъмъ нови лаврови листове. А сега виждаме картината на обратната си страна. Руско-турските сношения съ станови толко тѣсни свързани, че рускиятъ високопоставени офицери инспектиратъ Дарданелитъ. Укрепленията при протоцитъ, които съ биле въздигнати въ защита противъ Россия, по настоящемъ съвѣсъмъ съ отворени за царевия

генераленъ щабъ. Фактитѣ сами по себе си освѣтляватъ достатъчно положението на работите и не могатъ да се оспоряватъ или да се ослабяватъ по никакъвъ начинъ посредствомъ каквите и да съ официални тѣлкувания. Ако до сега не съществува още никакъвъ настѫпателъ и отбранителенъ съюзъ между Русия и Турция, пакъ си е единъ неоспоримъ фактъ, че Султанътъ желае да се прѣдаде смиренно въ рѫцѣ на Царя и само отъ него той очаква една сила подпорка и една реална помощъ. Ако Англия има намѣрение, както прѣзъ времето на Николай I, да докара „боляния европейски мажъ“ до издѣхването, тогава е царьътъ този, който иска да попрѣчи на подобни намѣрения и ще постави въ распорѣждание на Султана главните си военни сили.

Прѣзъ миналите времена руската дипломация оперирала вече единъ путь по този начинъ и поставише Портата въ съвѣршената зависимостъ отъ Царя. Въ началото на 30-тихъ години, слабостта на Турция е достигнала до такъвъ степенъ, че тя е била принудена да приема помошта на Русия противъ Мехмедъ-Али Египетския Хедивъ. На 20 Февруари 1833 г. се появи една руска флота въ Босфора и десандираше една сила войска въ защита на „Великия Господарь“.

Тогава посльдваше въ м-цъ Юлий Хункиръ-Искелеский договоръ, който запечатваше въсълното отношение на Портата къмъ Россия. Россия се задължи да защити Турция отъ вънканините ѹ врагове, въ замѣна на това, Султанътъ се задължи да затвори съвѣршено входътъ на чуждите кораби въ Дарданелитъ. Този доста забѣлѣжителенъ договоръ даде на Царя възможностъ, да види, въ случай на една война, Черното море осигорено отъ всѣко враждебно нападение, и, за да може да оккупира същевременно и Цариградъ. Протестътъ, дигнатъ тогава отъ Франция, е останалъ безъ всѣко послѣдствие и прѣзъ течението на много години Рускиятъ автократъ абсолютенъ господаръ надъ Босфора, дорѣ надъ мѣниността на Царя Николай I, развали въпросния договоръ.

Коя е тая велика сила, която би желала да прѣчи на Россия да извѣрши днеска подобно нѣщо, т. е. да поднови искусно вехтия договоръ и да приеме върху себе си протекторатъ надъ Турция? Французътъ, сигурно, не ще имаши противъ това, а Англичанинъ волею-неволею, ще бѫдатъ принудени да се примирятъ съ едно подобно положение. Може би хората въ Англия мислехъ по нѣкогажъ сериозно, да се осмиляватъ да прѣдприематъ една военна експедиция противъ Россия заради Арменцитъ. Като вземеме прѣдъ видъ настоящето положение на источните работи, не ще никакво съмѣнение, че въ случаи на оккупирането на Константинополь на Царевитъ войски, никаква велика сила не ще бѫде въ състояние да имъ противостави нѣкакви си прѣпятствия.

Отъ стотини години Царевата държава прѣдължава безпрѣятствено путь си. Въ изборътъ на срѣдствата си, тя не-познава никакво спи-схождение, като има внимателно прѣдъ видъ цѣлите си. Прѣзъ течението на много години, Россия играеше ролята на единъ защитникъ на християнството, като протектираше да защити едновѣрците си на Истокъ. По настоящемъ, това срѣдство е станало нерактично и е замѣнено съ друго едно срѣдство; сега е въпроса за назование правата на единъ приятел-властителъ. Въ всѣки случай, Царевитъ дипломати, като знаятъ да стѣгатъ и растѣгватъ тѣй искъстно, ще разбиратъ и по-нататъкъ да изиграятъ искансо новата си роля и нѣма да медлятъ да я преведятъ въ точното си испълнение. Само моментътъ за цѣлите на Руската държава трѣбва да се появи подходящъ и благоприятъ.

И така, Россия върви съ гигантски крачки напрѣдъ, безпрѣятствено отъ всички противници и сигурно по този избранъ путь, който дава на нейното влияние едно досега невидено значение и който ще подкрѣпи рѣшително нейното силно политическо положение въ цѣлата съвѣтъ.

ХРОНИКА.

В. *Знаме*, органъ на демократическата партия. Партията на г. Каравелова, бивша либерална, се прѣобръната въ демократическа. На в. „Знаме“ желаемъ дълъгъ животъ и много або-

ната. Неможемъ да не забължимъ, кога се подновява знамето да бъде малко по-въздържivo и по-безпристрастно въ съждение общите работи у насъ. Ако почне да гледа съ същото онова око на работите у насъ, както гледаше по-напредъ, „Знамето“, когато бъше съ либералната программа и съ тенденциите на непогръшимостта, всичката ище има правото да заключи, че Каравеловъ съ партизаните си е съгръшили името на партията си демократическа, а най-подходяща по минало, по заслуги и по направление което се дава отъ това ново „Знаме“ ще бъде, ако се дадеше демократическа партия.

* * * *Пакъ по маневритъ.* Научаваме се, че по-вечето отъ нашите интелигентни граждани, които запасни воиници, бъха повикани подъ знамената за маневритъ, подъ разни предлози и причини, като: „по слабостъ“, „болестъ“, и пр. съ успѣли да се уклонятъ отъ маневритъ и безъ да измѣнятъ въ нѣщо спокойствието си, прѣзъ всичко врѣме на маневритъ, когато и на самия Г. Г. офицери работата отиваше до „деветия потъ“ тѣзи сѫщите напети контета, които прикачватъ на офицерството разни енитети, безъ ни най-малко ограничение на съвѣтства си и, безъ срамъ отъ простолюдието, съ продължавали да спиратъ по домоветъ си и да се явяватъ като чиновници въ казармата. Ако прѣзъ маневритъ тѣ се не поинтересуваха да изучатъ що годъ отъ това, което и така сѫ забравили отъ осъждането си образование, отъ военна гледна точка и, ако сега сѫ не поинтересуваха да изучатъ понѣ 10 — 15 километра земя отъ татковината си, на която ще бѫдатъ въ трудни за нея (татковината си) минути защитници, то що остава да се очаква отъ такива въ военно врѣме?! — Нѣщо повече, единъ отъ такивата бѣлоручки и страхопъзлювци, като запасенъ унтеръ офицеръ, е прѣзрълъ прѣстижа на званието си, та се ухитрилъ да прѣдлага любезните си услуги и да бѫде работникъ за рѣзане лукъ въ кухната, но Г. Г. офицеритъ му срѣзали и хтибара и го позорно изгонили изъ кухната. Срамъ!

* * * Новитъ градски съвѣтници едва вчера сѫ могле да приематъ окончателно дѣлата отъ хранениците на бивния градски съвѣтъ. Както се научаваме, причината да се забави толкова приеманието били 85,000 лева, които Г-нъ Хинковъ билъ натрупалъ въ кассата и за прочитанието на които било необходимо дѣлго врѣме, понеже всичките били се въ петачета ($2\frac{1}{2}$ ст.) (?)

* * * Съ удоволствие същаваме на читателите си, че г. Цв. Кузовъ е назначенъ Директоръ на окол. IV кл. училище. Т. Бърдаровъ е освободенъ отъ И. Д. Директоръ и отъ Дѣв. училище, гдѣто за въ бѫдже остава пакъ г. Д. Миховъ. Ний поздравяваме г-на Кузова и Михова и имъ благопожелаваме добъръ успѣхъ за дѣлги години. Т. Бърдаровъ остава за учителъ при IV-ка. Окол. училище.

* * * Обрѣщаме внимание на читателите си върху статията, която заемаме отъ в. „Знаме“ по прѣбиванието на Н. И. В. Царть и Н. И. В. Царицата въ Парижъ, столицата на Франция.

* * * Не е тайна за никого, че въ врѣмето на бившето кметство градските агенти и повечето отъ пожарникарите се подържаха отъ общината, за да създаватъ скандали, съ единствената цѣль да се компрометира полицейската власт. Длъжността на кмета и помощниците му е да разчисти общината отъ онази напълъчъ, която смущи народния потъ и, която по заповѣдъ на всеизвѣстните манюшки готвѣщи вродѣ Биволарова, Коларова създаваше нарочно скандали на полицията, и да настани хора, които ще си гледатъ съвѣтъ работата, за която имъ се плаща.

* * * Въ редакцията ни се получи едно възвание, „отъ нѣколко жени“ съ което поменатите апелиратъ къмъ всички приятели на женското образование да се застѫпятъ, та въ сѫществуващето въ София Висше училище да се приематъ за студентки и дѣвици.

Ний намираме това искане за доста умѣсто, и бихме желали щото Министерството на Народното Просвѣщение да удовлетвори това справедливо желание, като разрѣши за въ бѫдже да се приематъ за студентки въ Вишето училище поне онази дѣвици, които биха желали да се посвѣтятъ на учителското поприще.

* * * Французския дипломатически агентъ и генералъ консулъ въ София Г-нъ де Петишиль е испратилъ еднаnota, написана въ твърде лес-

тина форма, до Г-на Президента Министра, Д-ръ К. Стоилова, съ която французското правителство приканва България да вземе официално участие въ всемирното изложение, което ще стане въ Парижъ прѣзъ 1900 година. Ний ни най-малко не се съмняваме, че нашето правителство съ удоволствие, ще приеме тазъ покана, която ще даде възможност на нашата индустрия да се покаже прѣдъ цѣлъ свѣтъ, който ще посѣти величественото изложение въ Парижъ.

* * * Получи се въ редакцията ни „изложение за състоянието на Севлиевското окръжие прѣзъ 1895/96 г. Четохме цѣлото изложение и го намѣрихме доста пълно и точно, сравнително изложението за прѣдидущите години за сѫщото окръжие. Г-нъ В. Грудовъ, Севлиев. Окр. Управителъ, е пручилъ окръжието си, както трѣбва. Това се вижда отъ самото изложение, което е написано доста въщо, старателно и систематически.

Съдебна Бѣлѣшка.

Спорѣдъ ст. 993 отъ Вр. Съд. Правила Окръжните сѫдилища плащатъ разноски: пътни и дневни само на ония свидѣтели, привозани по угловни дѣла, които идатъ въ сѫдътъ отъ разстояние най-малко 15 километра. Това обаче, спорѣдъ настъ не е справедливо и ето защо:

При вотирането на горната статия, навѣрно, законодателя е ималъ прѣдъ видъ, че едно лице, за да се яви въ сѫдътъ, когато съ намира вънъ отъ съдълището му, напушта работата си, отъ една страна, отъ друга пъкъ, неговото идвание е съпържено съ известни разноски по пътуването и заради това е прѣдписълъ да се плаща на такива свидѣтели по 20 ст. на километъ и по единъ левъ дневни. Щомъ това е допуснато за ония свидѣтели които идатъ отъ 15 километра разстояние, то защо да се не допустне, че и всичките други свидѣтели, които идатъ макаръ и отъ по-малко разстояние, сѫ изложени на сѫщите разноски? Още по релефно испражква несправедливото разпореждане на тая статия, като се вземе прѣдъ видъ, че такивато свидѣтели биватъ отъ селското население и, както еднитѣ, които идатъ отъ по далечъ, така и другитѣ, които идатъ отъ по близо, сѫ принудени да напушчатъ работата си (често пакъ въ най-работното врѣме) и да се явяватъ прѣдъ Съдълищата, защото, ако не се явяватъ ще бѫдатъ глобени.

Мислѣ, че, щомъ едно лице подъ страхъ да не бѫде глобено е длъжно да се яви прѣдъ Съдътъ, когато се призове, ако пъкъ се яви и заяви за разноски, трѣбва да бѫде възнаградено, както за изгубеното отъ него врѣме, така и за направените пътни разноски, безъ да се гледа отъ какво разстояние иде, стига да не е отъ градътъ гдѣто застѣдва Съдътъ.

Правътъ тази кратка бѣлѣшка съ увѣрение, че тя ще бѫде взета въ внимание отъ когото трѣбва и ще се направи разпореждане за прѣмахването на тъзи голѣма несправедливост на закона.

Керинъ.

Б. Р. Ние напълно се съгласяваме съ мнѣнието на Г. „Керинъ“ че ако се плаща на свидѣтелите, които идватъ въ сѫдилищата отъ 16 и повече километра, защо да се неплаща и на тѣзи, които идватъ отъ по малко разстояние. Нѣма и тѣ нѣ губятъ день, работа, не се изложени да чакатъ цѣлъ день прѣдъ вратата на Съдълището, неплащали и той сѫщата глоба, като и оня, който идатъ отъ далечъ; тази несправедливост прѣдвидена въ закона, вѣрваме, да се отмѣни отъ новите съѣдения, които Министерството на правосъддието тѣжки.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ.

№ 5468

Подписанъ Иванъ Чолаковъ и. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителенъ листъ № 3265 отъ 20 Октомври 1892 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мир. Съдия въ полза на Ангелъ Филиповъ изъ гр. Свищовъ съѣщъ Иванъ Дишовъ Кожухара отъ с. Радиненецъ за искъ 309 лева и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 26 Септември и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариета ми слѣдующите длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе (сега нерезина) въ Плѣвенско-то землище, мѣстността „Цигански лоза“ отъ около 6 декара и 5 ара при съседи: Кочо Поповъ и Христо Манджара, оцѣнена за 260 лева.

2) Лозе въ сѫщото землище въ мѣстността „Бабукиската чошма“ отъ 4 декара и 3 ара при съседи: Христо Димитровъ, Атанасъ Владевъ и пътъ, оцѣнена за 172 лева.

3) Една орница въ сѫщото землище, мѣстността „Аладжи чошма“ отъ 3 декара и 6 ара при съседи: Андро Шашовия, Пъшо Хаджийски и Антонъ Ивановъ, оцѣнена за 54 лева.

Описаните имоти не се заложенъ никому.

Проданъта е втора.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първия куповачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присъственъ день и работни часове да наддававатъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 4 Септември 1896 год.

Дѣло № 96 отъ 1894 год.

и. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ 2—3

№ 5368

Подписанъ Иванъ А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителенъ листъ № 1516 отъ 4 Май 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенски Град. Мир. Съдия въ полза на Цвѣтанъ Митовъ и Ангелъ Ангеловъ изъ гр. Плѣвенъ съѣщъ Иванъ Чолаковъ отъ с. Брѣстовецъ за искъ $266 \frac{1}{2}$ лева заедно съ лихвите имъ по 12 % годишно отъ 26 Октомври 1895 год. до исплатището и др. разноски съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 4 Октомври т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариета си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Учинъдоль въ мѣстността „Здралювецъ“ отъ около $8 \frac{1}{2}$ декара при съседи: Цано Николовъ, Мони Карапировъ и Печо Саравски оцѣнена за 210 л.

2) Нива въ Брѣстовското землище въ мѣстността „Селището“, отъ 6 декара при съседи: Петко Иловски, Пачо Минкинъ и Иванъ Ицовъ оцѣнена за 150 лева.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присъственъ день и работни часове да наддававатъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 27 Септември 1896 год.

Дѣло № 239 отъ 1896 год.

и. Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—3

№ 5373

Подписанъ Ив. А Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителенъ листъ № 3277 отъ 30 Октомври 1895 год. издаденъ отъ I-й Плѣвенски Мир. Съдия въ полза на Тодоръ Тодоровъ изъ с. Търене съѣщъ Петъръ Христовъ отъ с. Мждювени за искъ 148 лева заедно съ лихвите имъ по 10 % годишно отъ 1 Май 1895 г. до исплатището и 8 л. сѫдебни и по водение на дѣлата разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 4 Октомври и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариета си въ гр. Плѣвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива въ Мждювското землище въ мѣстността „Горний Соватъ“ отъ около 20 декара при съседи: Димитъръ Димовъ, Тодоръ Иотовъ и отъ двѣ страни пътъ оцѣнена за 400 л.

Проданта е втора.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първия явивши се куповачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присъственъ день и работни часове да наддававатъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 28 Септември 1896 год.

Дѣло № 498 отъ 1895 год.

и. Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—3

№ 5374

Подписаный Ив. А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 1924 отъ 27 Септемврий 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенски Град. Мир. Съдия въ полза на Лазаръ Литовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Илия Шахъния отъ същия градъ за искъ 280 лева заедно съ лихвите имъ по 10 % годишно отъ 2 Юлий 1893 г. до исплащанието и 10 лева съдебни и по водение на дѣлъто разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 4 Октомврий т. г. и до 31 день т. е. до 8 Нояемврий включително с. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си въ гр. Плѣвенъ слѣдующето длѣжниковъ недвижимо имущество а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ IV кварталъ построена на връхъ земята отъ камъкъ, керничъ и прости дървенъ материалъ на двѣ отделения покрита съ керимиidi съ дворъ 232 квадратни метра при съседи: Дико Кужухара, Христо Гетовъ Иванъ Дреновица оцѣнена за 500 лева.

Продаваещъ со имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горе.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 28 Септемврий 1896 год.

Дѣло № 515 отъ 1895 год. 1—3

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 5467

Подписаный Иванъ Чолаковъ п. съдебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 2520 отъ 7 Юлий 1895 год. издаденъ отъ Свищ. Гр. Мир. Съдия въ полза на Ангелъ Филевъ изъ гр. Свищъ срѣщу Тончо Мариновъ отъ с. Радиненецъ за искъ 133 лева и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражд. Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 27 Септемврий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми слѣдующите длѣжниковъ недвижими имоти, а именно:

1) Една къща находяща се въ с. Радиненецъ Плѣвенско, построена отъ прости дървенъ материалъ, изделие съ камъкъ и керничъ и покрита съ слама височена 2 метра, дължена 6 и на ширина 3 метра, съ дворно мѣсто около 3 декара, при съседи: Неделя Цонкова, Кою Великовъ, пътъ и мера оцѣнена за 100 лева.

Продаваещъ имотъ не е заложенъ никому

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горе.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 4 Септемврий 1896 г.

Дѣло № 422 отъ 1895 год. 2—3

п. Съдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ

№ 5359

Подписаный Ст. Мутавчиевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на III-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 4343 отъ 19 ноемврий 1893 год. издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия въ полза на Вълчо Поповъ отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Слонъ Павловъ отъ с. Гор. Джбикъ за искъ 95 лева лихви и др. разноски. съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ Гражд. Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 16 того и до 31 денъ т. е. до 16 Октомвр. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) 1/2 Половина къща въ с. Гор. Джбикъ „Хубовенска махля“ съ двѣ оделѣния едно етажна построена отъ илеть и керничъ, висока 2 м. дълга 5 метра и широка 4 м. покрита съ керимиidi. съ дворно мѣсто на цѣлата къща около 2 1/2 декара при съседи: Петко Стаменовъ, Пенчо Ниновъ и отъ двѣ страни пътъ оцѣнена половина за 437 лева.

Желающитѣ да го купатъ продаваеши се имотъ могатъ да се явяватъ всеки присъственъ денъ и частъ въ канцелариата ми да наддаватъ гдѣто ще могатъ да приглѣждатъ и книжата по продантъ.

гр. Плѣвенъ 2 Септемврий 1896 год.

3—3 п. Съдебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

№ 5039

Подписаный Иванъ А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 3349 отъ 4 Ноемврий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Миров. Съдия въ полза на Цвѣтанъ Целовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Димитръ Ц. Табаковъ отъ същия градъ за искъ 219 л. 53 ст. заедно съ лихвите имъ по 10 % годишно отъ 2 Марта 1894 г. до исплащанието и 11 л. съдебни и по водение на дѣлъто разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 15 Септемврий т. г. ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе (сега перезина) въ Плѣвенското землище мѣстността „Циганските лози“ отъ около 6 декара и 5 ара при съседи: Кою Поповъ и Христо Маджара оцѣнена за 260 лева.

2) Лозе въ същото землище въ мѣстността „Бабукчиската чошма“ отъ 4 декара и 3 ара при съседи: Христо Димитровъ, Атанасъ Владевъ и пътъ оцѣнено за 172 лева.

3) Една орница въ същото землище мѣстността „Аладжи чошма“ отъ 3 декара и 6 декара при съседи: Андро Шашовия, Пъшо Хаджиески и Антонъ Ивановъ оцѣнена за 54 лева.

Описаний имотъ не е заложенъ никому.

Продантъ и втора.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първия куповачъ
Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта

гр. Плѣвенъ 27 Августъ 1896 год.

Дѣло № 104 отъ 1896 год.

3—3 Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 5413

Подписаный Иванъ Чолаковъ п. съдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 2547 отъ 4 Августъ 1895 год. издаденъ отъ II-й Плѣвенски Миров. Съдия въ полза на Христо Дамяновъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Моно Вълчовъ отъ гр. Плѣвенъ за искъ 130 лева и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 16 Септемврий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ, явно наддаване въ канцелариата ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвенский районъ местността „Акчара“ около 4 декара и 7 1/2 ара при съседи: Петраки Иотовъ и пътъ оцѣнено за 158 лева.

Наддаване ще почне отъ първоначалната цена на горе.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 2 Септемврий 1896 год.

Дѣло № 514 отъ 1895 год.

П. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ 3—3

№ 5358

Подписаный Ст. Мутавчиевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на III-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 3793 отъ 19 Декемврий 1891 год. издаденъ отъ Плѣв. Околийски Мирозий Съдия въ полза на Евстатия Славовски отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Георги Караджовъ отъ с. Марашки Тръстеникъ за 500 лева и др. разноски съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ Гражд. Съдопроизводство съ наст-

оящето си обявявамъ, че отъ 16 Септемврий т. г. и до 31 день т. е. до 16 Октомвр. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си въ гр. Плѣвенъ слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива отъ 17 декара въ землището на с. Мар. Тръстеникъ мѣстностъ „Ореховски пътъ“ при съседи: Петко Ц. Мачарски, Савчо Ив. Даровски, Спасъ Крачуновъ и пътъ оцѣнена за 255 лева.

2) Една нива отъ 14 декара и 2 ара въ същото землище мѣстностъ „Кочова черница“ при съседи: Първанъ Ангеловъ, Тодъръ Петковъ, Пенчо Цековъ и пътъ оцѣнена за 213 лева

Описаний имотъ не е заложенъ никому.

Желающитѣ да го купатъ могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и частъ въ канцелариата ми да наддаватъ и приглѣждатъ книжата по продажбата.

гр. Плѣвенъ 19 Августъ 1896 год.

Дѣло № 508 отъ 1893 год.

3—3 П. Съдебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

№ 5038

Подписаный Иванъ А. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 2404 отъ 17 Юлий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Миров. Съдия въ полза на Братия Иванчо и Георги Трифанови изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Герго Въловъ отъ с. Дисевица за половината отъ искъ 117 л. заедно съ лихвите имъ по 12 % годишно отъ 14 Декемврий 1892 год. до исплащанието и 19 л. съдебни и по водение на дѣлъто разноски съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 15 Септемврий т. г. ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Нива въ Десевицкото землище мѣстностъ „Падината“ отъ 11 декари 5 ара при съседи: Маринъ Луковъ, Иванъ Трифановъ и отъ двѣ страни пътища оцѣнена за 230 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Продантъ е втора.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първи куповачъ.

Желающитѣ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще преглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 27 Августъ 1896 год.

Дѣло № 370 отъ 1895 год.

3—3 Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 4992

Подписаный Иванъ А. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 3717 отъ 15 Ноемврий 1895 год. издаденъ отъ II-й Плѣв. Мировий Съдия въ полза на Димитръ Митовъ отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Никола Деновъ отъ същия градъ за 205 лева лихви и др. разноски съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 15 Септемврий т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си въ гр. Плѣвенъ слѣдующето длѣжниково недвижимо имущество а именно:

1) Една нива въ Плѣвенското землище мѣстностъ „Буковскиятъ лоза“ отъ около осемъ декара и 4 ара при съседи: Дано Тодоровъ, Иове Крачуновъ, Вътко Водинчаря и пътъ оцѣнена за 126 лева.

2) Едно лозе въ същото землище въ мѣстностъ „Балла баиръ“ отъ около 8 1/2 декара при съседи: Тодъръ Станковъ Кръстю Неделковъ и пътъ оцѣнена за тридесетъ и шестъ л.

Описаний имотъ не е заложенъ никому.
Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да ги купятъ могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и частъ въ канцелариата ми